

บทวิเคราะห์บทประพันธ์ลำดับที่ 9 ของเฟอร์นันโด ซอร์
“อินโทรดั๊กชั่น แอนด์วาริเอชันบนทำนองของโมสาร์ท”

An Analysis of “Introduction and Variations on a Theme
from Mozart, Op. 9 by Fernando Sor”

วริศรา โรจนาบุดร^{*1} ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุดร²

Warisara Rojanabut,^{*1} Narongrit Dhamabutra²

Abstract

The purpose of this music analysis is to study and research on Introduction and Variations on a Theme from Mozart, Op. 9. This piece is a set of 5 variations for classical guitar which composed by Fernando Sor. He is one of the greatest Spanish composers. The piece consists of 7 sections: 1) Introduction, 2) Theme, 3) Variation 1, 4) Variation 2, 5) Variation 3, 6) Variation 4, 7) Variation 5. Which has interesting techniques such as slurs, harmonics and arpeggio. Moreover, the analysis will mainly focus on the potential of piece interpretation, including the study of the piece's biography to develop interpretive potential and analyze the piece and techniques for performing classical guitar in public.

Keywords: Techniques / Classical Guitar / The Magic Flute

* Corresponding author, email: rywarisara@gmail.com

¹ นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Doctoral Student, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

² อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² Advisor, Prof., Faculty of Fine Arts, Chulalongkorn University

บทคัดย่อ

บทวิเคราะห์บทประพันธ์นี้มีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานและเป็นแนวทางในการวิเคราะห์บทเพลงกีตาร์คลาสสิก โดยผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงลำดับที่ 9 ประพันธ์โดยเฟอร์นันโด ซอร์ นักประพันธ์ชาวสเปน จากการศึกษาพบว่าบทเพลง “อินโทรดั๊กชันแอนด์วารีเอชันบนทำนองของโมสาร์ท” แบ่งเป็น 7 ท่อน ได้แก่ ท่อนนำเสนอ ทำนองหลัก และการแปรทำนองทั้ง 5 ครั้ง ซึ่งมีเทคนิคที่น่าสนใจ เช่น การสเลอร์ เทคนิคเสียงหลอก และการบรรเลงอาร์เปจโจ การศึกษาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการตีความ วิเคราะห์ และเทคนิคการบรรเลง เพื่อถ่ายทอดบทเพลงแก่สาธารณชนได้อย่างมีคุณภาพ

คำสำคัญ: เทคนิค / กีตาร์คลาสสิก / ขลุ่ยวิเศษ

บทนำ

จุดประสงค์ของบทวิเคราะห์บทประพันธ์นี้เพื่อศึกษาและค้นคว้าข้อมูลของบทเพลงลำดับที่ 9 “อินโทรดั๊กชันแอนด์วารีเอชันบนทำนองของโมสาร์ท” ประพันธ์โดยเฟอร์นันโด ซอร์ โดยพิจารณาจากคุณค่าสุนทรียศาสตร์ทางดนตรี ความน่าสนใจทางเทคนิคการบรรเลง เพื่อวิเคราะห์ให้เกิดความรู้อย่างลึกซึ้ง บทประพันธ์นี้มีการนำเสนอที่น่าสนใจ มีอารมณ์ที่หลากหลาย ทำให้ผู้แสดงได้ศึกษาความเชื่อมโยงของแต่ละท่อนที่ผู้ประพันธ์ได้ซ่อนไว้ในบทเพลงนำมาพัฒนาศักยภาพในด้านการตีความและเทคนิคการบรรเลงได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานการประพันธ์เพลงกีตาร์คลาสสิก
2. เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์บทเพลงกีตาร์คลาสสิก
3. เพื่อศึกษาเทคนิคในการบรรเลงบทเพลงกีตาร์คลาสสิก
4. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานดนตรีของผู้เล่น
5. เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างสรรคงานด้านดนตรีรวมไปถึงการศึกษาและเผยแพร่ความเป็นมาของบทเพลงที่นำมาแสดง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกบทเพลงที่น่าสนใจสำหรับการวิเคราะห์และการแสดง
2. ปรีกษาอาจารย์ที่ปรีกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์วิชาทักษะดนตรีสำหรับบทเพลงที่เลือกใช้
3. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือกีตาร์ รวมทั้งแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ว่าสิ่งใดเป็นอุปสรรคในแง่การบรรเลง สำหรับการฝึกซ้อมบทเพลง
4. แสดงผลงานผ่านการถ่ายทอดสดทางสื่อออนไลน์
5. นำเสนอเป็นส่วนหนึ่งในรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เผยแพร่ผลงานการประพันธ์เพลงกีตาร์คลาสสิก
2. เผยแพร่แนวทางการวิเคราะห์บทเพลงกีตาร์คลาสสิก
3. เรียนรู้และศึกษาเทคนิคในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก
4. พัฒนาศักยภาพในการบรรเลงของผู้แสดง
5. ผู้แสดงได้รับความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสร้างสร้งงานด้านดนตรีรวมถึงการศึกษาและเผยแพร่ความเป็นมาของบทเพลงที่นำมาแสดง

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาบทเพลง “อินโทรดั๊กชั่นแอนด์วารีเอชันบนทำนองของโมสาร์ท” ผู้แสดงกำหนดขอบเขตศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา แนวคิดเบื้องหลัง องค์ประกอบทางดนตรี การตีความบทเพลงและเทคนิคการบรรเลงสำหรับกีตาร์คลาสสิกที่สำคัญ

ความสำคัญของบทเพลงและบทวิเคราะห์

อุปรากรเรื่อง “ขลุ่ยวิเศษ” (*The Magic Flute*) เปิดรอบปฐมทัศน์ครั้งแรกในวันที่ 30 กันยายน ปี ค.ศ.1791 ที่เวียนนา ประเทศออสเตรีย โดยโมสาร์ท เป็นวาทยากร การแสดงคืนแรกไม่มีงานเขียนพูดถึงโมสาร์ท แต่การดึงดูดผู้ชมจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าอุปรากรประสบความสำเร็จอย่างมาก อุปรากรเขียนเนื้อร้องโดยเอมมานูเอล ชิคานเดอร์ เป็นอุปรากรรูปแบบที่เรียกว่าละครผสมเพลง (Singspiel) มีทั้งบทร้องและ

บทพูด โมสาร์ทล้มป่วยก่อนหน้าทำการแสดง แต่ความสำเร็จของอุปรากรทำให้โมสาร์ทมีความสุข หลังจากนั้นเพียง 2 เดือน โมสาร์ทได้เสียชีวิตลงในวันที่ 5 ธันวาคม ปี ค.ศ.1791 อุปรากรฉลองครบรอบแสดงครั้งที่ 100 ในเดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ.1792 และได้กลายเป็นอุปรากรที่สร้างชื่อเสียงให้กับโมสาร์ทเป็นอย่างมาก

ในตอนเริ่มอุปรากร แม้ว่าอาจฟังดูเหมือนเพนิยาของเด็ก แต่อุปรากรที่แสนประณีตกลับเต็มไปด้วยสัญลักษณ์ของการทำลาย ในปัจจุบันยังเป็นหนึ่งในอุปรากรที่ทรงอิทธิพลที่สุดในประวัติศาสตร์และได้นำมาแสดงบ่อยมากที่สุดหนึ่งในแปดของการจัดอันดับจากทวีปอเมริกาเหนือ การผจญภัยของทามิโน ตัวเอกของอุปรากรที่พบกับมังกรเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการเดินทาง หลายองค์ประกอบในอุปรากรนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องเล่าของโมสาร์ทและองค์กรฟรีเมสัน เครื่องหมายขององค์กรภราดรภาพที่มีอยู่ทั่วยุโรป ความเป็นมา สัญลักษณ์นิยม และพิธีกรรมล้วนมาจากยุคกลาง

องค์กรฟรีเมสันในยุคของโมสาร์ทได้รับอิทธิพลจากแนวคิดในศตวรรษที่ 18 ได้แก่ ลัทธิเหตุผลนิยม มนุษยนิยม อยู่ตรงข้ามสิทธิอำนาจตามประเพณีในแบบเดียวกับราชาธิปไตยและศาสนจักร สัญลักษณ์ต่าง ๆ ขององค์กรฟรีเมสันและแนวคิดแห่งยุคเรื่องปัญญาพบได้ในอุปรากรตลอดเรื่อง หนึ่งในสัญลักษณ์ที่นักวิชาการมีความเห็นว่าใส่วิชาใจคือ หมายเลขสาม ที่เป็นตัวแทนความสมดุลและลำดับขั้นของฟรีเมสัน 3 การทดสอบ หญิงสาว 3 คน วิญญาณ 3 ดวง และประตู 3 บาน กระทั่งคีย์ส่วนใหญ่ในอุปรากรอยู่ในกุญแจเสียง Eb Major มีเครื่องหมายแฟลต 3 ตัวในเครื่องหมายกำกับบันไดเสียง อิงตามประวัติศาสตร์พิธีกรรมของฟรีเมสันเริ่มด้วยการเคาะ 3 ครั้ง อุปรากรเริ่มเปิดฉากด้วยคอร์ดอันยิ่งใหญ่ทั้งสามและจบด้วยการหยุดที่สะท้อนอารมณ์ คอร์ดเหล่านั้นเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในอุปรากรตลอดเรื่อง คอร์ดแรก Eb Major อยู่ในตำแหน่งพื้นฐาน (Root position) ที่เรียบง่ายและไร้การพลิกกลับ สะท้อนถึงตัวตนความเป็นเด็กของเจ้าชายทามิโนที่เชื่อทุกอย่างที่ราชีนีและสตรีทั้งสามพูดอย่างไร้เดียงสาโดยปราศคำถาม คอร์ดที่สอง C minor ให้เสียงแหลมกังวานที่สะท้อนความเศร้าและกลางแคลงใจของทามิโนในช่วงกลางของอุปรากร เมื่อแนวคิดเรื่องความดีความชั่วเกิดเปลี่ยนทิศและแสดงออกด้วยโน้ตสูงสุดและต่ำสุดในอุปรากร ทำนองที่เรียบง่ายและดนตรีเร่งเร้าซับซ้อนแก่นหลักของอุปรากรเกี่ยวกับสมดุลระหว่างความต่างกันเหล่านี้เพื่อได้แนวประสานที่สมบูรณ์แบบ เพื่อสะท้อนคอร์ดสุดท้ายในตอนเปิดฉากได้นำรูปแบบลำดับทางดนตรีกลับคืนมาและย้อนกลับไปยัง Eb Major เป็นคอร์ดเดียวกับตอนเริ่มต้น แต่เป็นแบบพลิกกลับครั้งที่หนึ่ง คือย้ายโน้ตตัวล่างสุดไปยังบนสุด แม้ว่าจะคงท่วงทำนองเดิมไว้แต่คอร์ดมีสีสันทางเสียงสูงขึ้น ชี้นำไปสู่ความเรื่องปัญญาเช่นเดียวกับทามิโน ตัวเอกของอุปรากร ผู้ผ่านการทดสอบฟื้นคืนความสมดุลแก่ราชอาณาจักร

การวิเคราะห์ผลงานคีตารคลาสสิก “อินโทรดักชันแอนด์วารีเอชันบนทำนองของโมสาร์ท” ประพันธ์โดยชอร์ได้นำทำนองจากการร้องคู่ที่มีเสน่ห์ในตอนสุดท้ายของอุปรากรมาเป็นทำนองหลักในผลงานคีตารคลาสสิก ผลงานชิ้นนี้เป็นหนึ่งในบทเพลงที่ยิ่งใหญ่ในยุคศตวรรษที่ 19 ทำนองหลักให้ความรู้สึกเปิดเผย เปล่ง

ประกายเมื่อฟัง และมีเทคนิคที่น่าเหลือเชื่อ บ่อยครั้งซอร์ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการบรรเลงท่อนนำเสนอนี้ เนื่องจากท่อนนำเสนอมีความแตกต่างกับท่อนอื่นมากที่สุด แต่ความจริงแล้วท่อนนำเสนอมีความสำคัญ ท่อนนี้แสดงถึงนัยสำคัญในแนวความคิดดนตรีที่เกิดขึ้นหลังการแปรทำนอง ท่อนนำเสนอเตรียมพร้อมสำหรับการแปรทำนองใช้กุญแจเสียง E minor และเสียงประสาน ทำนองหลักจะกลับมานำเสนอในการแปรทำนองที่ 2 สิ่งที่น่าสนใจในทำนองหลักคือเสียงการใช้โน้ตซ้ำตัว B แบบสายเปิด สายที่ 2 โม่ทีฟ ปรากฏตลอดในการแปรทำนอง ทำนองที่เครื่องขิมในบทนำนั้นตัดกับทำนองที่สดใสและมีชีวิตชีวา ท่อนนำเสนอยู่ในกุญแจเสียง E minor ในห้องที่ 1 ดำเนินเริ่มต้นด้วยคอร์ด E minor และบรรเลงคอร์ดซ้ำเพื่อเน้นความชัดเจนของศูนย์กลางเสียงในการบรรเลง

Example 1 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart* (mm. 1-8)

ห้องที่ 19 ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคเสียงหลอก (Harmonic) เป็นครั้งสุดท้ายในท่อนเกริ่นนำ ห้องที่ 20 ใช้คอร์ด B Major และโมทีฟเล็ก ๆ ในแนวโซปราโน โดยโมทีฟเดิมนำมาเลียนเสียงซ้ำในแนวเบส ห้องที่ 21

Example 2 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart* (mm. 18-21)

ห้องที่ 24 ทำนองหลักของบทเพลงนำเสนอในท่อนนี้ อัตราจังหวะเปลี่ยนเป็น 2/4 และเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็น E Major รูปแบบของโน้ตมีลักษณะจังหวะที่เหมือนกันในช่วงเริ่มโมทีฟ แต่ย้ายคู่เสียงในห้องที่ 24 และ 28 ช่วงเริ่มโมทีฟระหว่างห้องที่ 24 และ 28 ที่เป็นโน้ตกลุ่มสุดท้ายมีการใช้โน้ตที่มีจังหวะเหมือนกัน เมื่อจบห้องที่ 32 จะย้อนห้องที่ 24-32 อีกครั้ง

Example 3 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart* (mm. 24-32)

ห้องที่ 42 เข้าสู่การแปรทำนองครั้งที่ 1 ด้วยการเพิ่มโน้ตแบบโน้ตเคียง (Neighboring Tone) ห้องที่ 43 ทำนองมีความสนุกสนานคล้ายท่อนแรก ทำนองหลักยังไม่เปลี่ยนแปลงนัก โน้ตในแนวเบสถูกตัดและย้ายไป 1 ช่วงเสียง เพื่อให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับ ในด้านการบรรเลงพบว่ามีการใช้เทคนิคสเลอร์ พร้อมกับการบรรเลงด้วยความเร็ว การใช้นิ้วตามที่กำหนดในตัวอย่างช่วยให้บรรเลงได้สะดวกและต่อเนื่องมากขึ้น ขณะที่มือขวาใช้นิ้ว i และ m สลับกันในการบรรเลงทำนองหลัก

Example 4 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart* (mm. 42-44)

ห้องที่ 58 เข้าสู่การแปรทำนองครั้งที่ 2 ญูแเสียงย้ายไปยังญูแเสียง E minor ใช้รูปคอร์ดในการแปรทำนอง มีการเคลื่อนไหวแนวเบสแบบคองที่ ในห้องที่ 58 และ 60 กรอบสี่เหลี่ยมแสดงการบรรเลงด้วยคอร์ด ห้องที่ 66 เมื่อจบท่อนจะย้อนห้องที่ 58 อีกครั้ง

Example 5 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart (mm. 58-66)*

ห้องที่ 74 เข้าสู่การแปรทำนองครั้งที่ 3 ท่อนนี้ได้ย้ายญูแเสียงกลับมายัง E Major ซึ่งเป็นญูแเสียงหลัก การแปรทำนองจากท่อนนี้ใช้การซ้ำโน้ต B และการใช้โน้ตแบบโครมาติกในกรอบสี่เหลี่ยมบนตัวอย่าง เริ่มต้นด้วยคอร์ดโทนิค ท่อนนี้ควรบรรเลงด้วยความอ่อนหวาน นุ่มนวล ไม่ช้าและไม่เร็วจนเกินไป

Example 6 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart (mm. 74-75)*

ห้องที่ 90 เข้าสู่การแปรทำนองครั้งที่ 4 ท่อนนี้อยู่ในญูแเสียง E Major ใช้เทคนิคอาร์เปจโจในการแปรทำนองแนวทำนองหลักซ้อนในกลุ่มโน้ตสามพยางค์สองชั้นและตามด้วยการกระจายคอร์ดในโน้ตเซปต์สามชั้นในกรอบสี่เหลี่ยมตามตัวอย่าง

เข้าสู่การแปรทำนองครั้งที่ 5 เป็นการแปรทำนองครั้งสุดท้าย ช่วงนี้จะเห็นคำว่า Piu mosso ซึ่งแปลว่าเคลื่อนไหวยามากขึ้นหรือเร็วขึ้น ห้องที่ 108 โน้ตเริ่มต้นเหมือนกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการแปรทำนองใช้กลุ่มโน้ตสามพยางค์สองชั้นเพื่อแปรทำนอง มีการเคลื่อนไหวในแนวนโซปราโนและแนวลัลโตแบบโครมาติก ทำนองหลักซ่อนในแนวนโซปราโน เป็นท่อนที่ต้องใช้ความเร็วในการบรรเลง วิธีฝึกสามารถใช้แบบฝึกหัดนิ้วที่ฝึกการบรรเลงอาร์เปจโจช่วยให้นิ้วซ้ายเคลื่อนไหวได้อย่างไหลลื่น

Example 8 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart* (mm. 108-110)

จากการศึกษาวิเคราะห์พบได้ว่าบทเพลงนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นตัวตนด้านดนตรีของซอร์เป็นอย่างดี เนื่องจากประกอบไปด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการแปรทำนองแต่ละท่อน เช่น การแปรทำนองครั้งที่ 1 ซอร์ใช้โน้ตเข้บัตสามชั้นและเทคนิคการสเลอร์ เพื่อให้ทำนองมีสีสันมากขึ้น แต่ยังได้ยินทำนองหลักชัดเจน ในขณะที่การแปรทำนองครั้งที่ 2 ได้เปลี่ยนเป็นกุญแจเสียงไมเนอร์ แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ในขณะที่โน้ตสามตัวก่อนคอร์ดจะดำเนินทำนองหลัก การแปรทำนองครั้งที่ 3 ได้กลับสู่กุญแจเสียงหลัก ใช้การบรรเลงอาร์เปจโจเป็นหลักในท่อนนี้ แต่ยังคงทำนองเดิมไว้เพื่อให้ผู้ฟังยังได้ยินทำนองหลัก การแปรทำนองครั้งที่ 4 มีการบรรเลงทำนองสั้น ๆ สลับระหว่างกลุ่มโน้ตสามพยางค์และกลุ่มอาร์เปจโจ และการแปรทำนองครั้งที่ 5 มีการดำเนินทำนองให้ใกล้เคียงกับทำนองหลัก เพื่อเน้นย้ำถึงสิ่งที่เคยเกิดขึ้น ใช้เทคนิคสเลอร์และโน้ตสามพยางค์ในการดำเนินในการแปรทำนองครั้งนี้ กล่าวได้ว่าบทเพลงนี้เป็นผลงานที่ซอร์นำมา

ดัดแปลงการแปรทำนองได้อย่างลงตัว ทั้งเรื่องการเลือกใช้เทคนิคและเสียงประสาน ทำนองที่สั้น แต่สามารถทำให้ผู้ฟังจำได้ นำมาดัดแปลงในรูปแบบต่าง ๆ

การฝึกซ้อมและการแก้ปัญหา

การบรรเลงในท่อนทำนองหลักมีลักษณะรวดเร็ว สนุกสนานด้วยการใช้โน้ตเข้บ็ตสองชั้นและการใช้โน้ตที่อยู่ในคอร์ด E Major การฝึกซ้อมควรซ้อมซ้ำกับเครื่องกำกับจังหวะด้วยความเร็ว 60 bpm จากนั้นค่อยเพิ่มความเร็ว

ในช่วงการแปรทำนองครั้งที่ 1 มีความเร็วมากขึ้น ซอร์เรียบเรียงให้ทำนองใช้คอร์ดโน้ตด้วยเข้บ็ตสามชั้น การซ้อมควรเลือกใช้โน้ตที่ถนัดเพื่อให้เสียงที่เชื่อมต่อกันและฝึกซ้อมเครื่องกำกับจังหวะ รูปแบบของท่อนนี้มีความสนุกสนานกว่าท่อนทำนองหลักและมีความซับซ้อนมากกว่า

การแปรทำนองครั้งที่ 2 ท่อนนี้ย้ายไปกุญแจเสียง E minor ทำนองซ่อนอยู่ในแนวโซปราโนและแนวเบส ควรซ้อมให้ทำนองหลักโดดเด่นและระวังเรื่องน้ำหนักของเสียงในมือขวา การฝึกซ้อมควรท่องจำทำนองหลักให้แม่นยำ

การแปรทำนองครั้งที่ 3 แนวทำนองหลักดำเนินในแนวโซปราโน ควรเน้นน้ำหนักในจังหวะตกของ 1 และ 2 ให้มีความดังกว่าปกติ

แนวคิดและเทคนิคในการบรรเลงของศตวรรษที่ 21 และวิธีการฝึกซ้อมบทเพลงควรแบ่งเป็นท่อนเพื่อฝึกซ้อมดังนี้

1. ในท่อนเกริ่นนำควรระวังเป็นช่วงที่มีการย้าคอร์ด เสียงอาจไม่เชื่อมควรซ้อมซ้ำ ๆ ให้ได้ยินเสียงเชื่อมที่ชัดเจน เมื่อสามารถเล่นได้คล่องแล้วจึงเพิ่มความเร็ว การใช้คอร์ดใช้ระดับเสียงที่สมควรโดยคำนึงถึงเคเดนซ์เป็นหลัก

2. ทำนองหลักมีทำนองที่สนุกสนาน ไม่มีส่วนที่เน้นเป็นพิเศษ อาจมีส่วนที่ต้องเล่นเสียงสั้นเพื่อให้บทเพลงกระชับและสนุกมากขึ้น

3. การแปรทำนองครั้งที่ 1 เป็นท่อนที่ต้องฝึกซ้อมอย่างมาก ใช้เทคนิคการเกี่ยวสาย ควรฝึกซ้อมซ้ำ ๆ กับเครื่องกำกับจังหวะด้วยอัตราความเร็วเริ่มต้น 60 Bpm โดยให้นิ้วมือซ้ายไม่หลุดออกจากสาย การใช้วิธีนี้จะป้องกันการเล่นด้วยความเร็วปกติและนิ้วไม่หลุดออกจากคอกีตาร์

4. การแปรทำนองครั้งที่ 2 ท่อนนี้มีจังหวะที่สบายมากขึ้น ระวังการเชื่อมเสียง

5. การแปรทำนองครั้งที่ 3 เป็นท่อนที่มีความอ่อนหวาน ฝึกซ้อมเรื่องการสร้างสรรค์ความเข้มของเสียงที่หลากหลาย เพื่อสามารถสื่อสารบทเพลงได้อย่างชัดเจน

6. การแปรทำนองครั้งที่ 4 นับเป็นอีกหนึ่งท่อนที่แสดงความสามารถของนักกีตาร์ เป็นท่อนที่นำเสนอในเรื่องความเร็วและการย้ายตำแหน่งในการบรรเลง การเลือกใช้นิ้วมือด้านซ้ายของผู้แสดง จะเน้นใช้การกดเช่นเดียวกับคอร์ดกีตาร์เพื่อให้เสียงต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น คอร์ด E และ B7 ในขณะที่มือขวาจะบรรเลงตามที่กำลังไวในกรอบตัวอย่าง เช่น ในคอร์ด E ระบุมือขวาได้แก่ p i m a ตามลำดับ ควรซ้อมซ้ำกับเครื่องกำกับจังหวะด้วยอัตราความเร็วเริ่มต้น 60 Bpm เพื่อให้มือจดจำความแม่นยำในการย้ายมือซ้าย

Example 9 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart*

7. การแปรทำนองครั้งที่ 5 เป็นท่อนที่มีความเร็วและย้ายมือยากที่สุด ในบทเพลง การเลือกใช้นิ้วในท่อนนี้เป็นเรื่องที่ท้าทายความสามารถ แนะนำให้เลือกใช้การจัดมือซ้ายเป็นคอร์ดและเลื่อนไปมาจะช่วยในเรื่องทำความเร็วมากกว่าเล่นโน้ตเดี่ยว ควรซ้อมซ้ำกับเครื่องกำกับจังหวะด้วยอัตราความเร็วเริ่มต้น 60 bpm

ปัญหาที่พบ ในช่วงเกริ่นนำผู้แสดงเปลี่ยนเทคนิคการใช้นิ้วมือซ้ายบนฟิงเกอร์บอร์ดในท่อนที่ 13 โดยใช้ นิ้ว 4 กดโน้ต C บนสายที่ 2 เฟรตที่ 13 แทน นิ้ว 3 กดโน้ต D# บนสายที่ 4 เฟรตที่ 13 และนิ้ว 1 กดโน้ต F# บนสายที่ 3 เฟรตที่ 11 บรรเลงสลับกับโน้ต E บนสายที่ 1 เสียงที่ได้มีความลึกซึ้งมากกว่าที่นักกีตาร์หลายคนใช้ ผู้แสดงตีความว่าการกดแบบนี้สามารถเข้าถึงอุปากรได้มากกว่า เนื่องจากการบรรเลงแบบไขว้สายทำให้ลักษณะของเสียงมีการคาบเกี่ยวระหว่างเสียงของโน้ต ทำให้เสียงที่ออกมาฟังดูซับซ้อนมากกว่า

Example 10 *Introduction and Variations on a Theme of Mozart* (mm. 12-13)

สรุปและอภิปรายผล

บทเพลง “อินโทรดักซ์อันแอนด์วารีเอชันบนทำนองของโมสาร์ท” ประพันธ์โดย เฟร์นันโด ซอร์ นักประพันธ์ชาวสเปน เปิดแสดงครั้งแรกในปี ค.ศ.1821 ที่ลอนดอน ประเทศอังกฤษ บทเพลงแบ่งออกเป็น 7 ท่อน ประกอบด้วยท่อนนำเสนอ ทำนองหลักและการแปรทำนองทั้ง 5 ครั้ง บทเพลงได้รับแรงบันดาลใจจากอุปรากร บทเพลงถ่ายทอดความรู้สึกการผจญภัยและความรัก

การแสดงกีตาร์คลาสสิกจากการตีความของผู้แสดง ในท่อนนำเสนอมุ่งแสดงตีความว่าเป็นท่อนที่มีจังหวะเรียบคม ยิ่งใหญ่ เริ่มด้วยคอร์ด E minor ประโยคแรกอยู่ในลีลาแบบสง่างามแบบพระราช ผู้แสดงบรรเลงในจังหวะปานกลาง ต่อมาในท่อนทำนองหลัก จะบรรเลงตามจังหวะปกติ ไม่ยืดหยุ่นจังหวะนัก เพื่อให้บทเพลงสามารถร้องจังหวะตามได้ เมื่อเข้าการแปรทำนองครั้งที่ 1 ผู้แสดงต้องการให้เห็นความแตกต่างของจังหวะอย่างชัดเจน จึงบรรเลงเร็วมากขึ้นทำให้ได้รูปแบบที่น่าตื่นเต้นและเทคนิคที่น่าสนใจสำหรับกีตาร์คลาสสิก โดยจังหวะที่ 1 ให้ยืดและเน้นมากขึ้นเพื่อให้เป็นหัวของทำนองย่อย เมื่อเข้าการแปรทำนองครั้งที่ 2 ผู้แสดงตีความว่าควรเล่นช้าลง เนื่องจากเป็นอารมณ์ที่สุขุมมากขึ้น แตกต่างจากท่อนก่อนหน้านี้ ในช่วงนี้ผู้แสดงเห็นว่าควรใช้เทคนิคสร้างสรรค์ความเข้มข้นของเสียงที่หลากหลายและเลือกใช้เสียงอย่างเข้มงวด เพื่อให้เกิดความแตกต่างและน่าสนใจของบทเพลง สำหรับการแปรทำนองครั้งที่ 3 ผู้แสดงได้เพิ่มจังหวะเร็วมากขึ้นแต่ไม่เท่ากับการแปรทำนองครั้งที่ 1 มีจังหวะสนุกสนาน ไพเราะ และยืดหยุ่นเพื่อสร้างอารมณ์ของบทเพลง การแปรทำนองครั้งที่ 4 ผู้แสดงบรรเลงด้วยความเร็วและเน้นความคมชัดของเสียง โดยบรรเลงจากเสียงเบาไปดังระหว่างการกระจายคอร์ดในแต่ละท่อน ผู้แสดงตีความว่าควรบรรเลงตรงจังหวะและมีความรวดเร็ว ทำให้มีความน่าสนใจ ในการแปรทำนองครั้งสุดท้ายผู้แสดงต้องการให้เป็นจุดสำคัญของบทเพลงจึงบรรเลงโน้ตสามพยางค์และเน้นจังหวะแรกด้วยความรวดเร็ว ผู้แสดงบรรเลงลักษณะใกล้เคียงกับอันเดรส เซโกเวีย(1893-1987) นักกีตาร์คลาสสิกชาวสเปนที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นนักกีตาร์คลาสสิกแนวหน้าของโลก เนื่องจากเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ผู้แสดงได้เผยแพร่ผลงานผ่านการถ่ายทอดสดทางสื่อออนไลน์ทาง Facebook ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564 เวลา 14.00 น. การแสดงดนตรีเพื่อให้ผลงานออกมาดีที่สุดนั้นต้องมีการเตรียมตัววางแผนในการฝึกซ้อมและความเพียรในการฝึกซ้อมมีความอดทนและมีวินัยต่อสิ่งที่กำลังจะทำให้ผลงานออกมาดีที่สุด ศึกษาหาข้อมูลและฟังบทเพลงจากนักกีตาร์คนอื่น ๆ เสมอ ผู้แสดงเล็งเห็นว่าบทความนี้จะช่วยให้นักดนตรีหรือผู้ที่สนใจได้ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด

Bibliography

- Dhamabutra, Narongrit. *Contemporary Music Composition*. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2009. (in Thai)
- Melograni, Piero. *Wolfgang Amadeus Mozart: A Biography*. Chicago: University of Chicago Press, 2007.
- Miller, Samuel. "Themes and Variations, and Those Not to Be Overlooked." *Journal of General Music Education* 3, 2 (1990): 14-18.
- Pancharoen, Natchar. *Forms and Analysis*. Bangkok: KateCarat, 2017. (in Thai)
- Sasser, William Gray. "The Guitar Works of Fernando Sor." Ph.D. diss., University of North Carolina at Chapel Hill, 1960.